

LA BARRETINA

SETMANARI POPULAR, HUMORÍSTICH Y LITERARI
Deslligat de tot partit polítich.

Sortirà cada dissapte

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Molas, 24 entressol.

Número solt, 5 céntims.

Atrassats, 10 céntims.

SUSCRIPCIÓ: Un any, 3 ptas.—Mitj any, 1'50.

Los suscriptors del interior rebrán lo folletí enquadernat.

Los nostres nyébits

Pera fer son ofici
necessitan vigilar
y quant no son vistos
procuran fer lo rap.

INCAPACITAT ONZÉ FOLLETÍ DE DIT DRAMA

QUART FOLLETÍ DE LA COMEDIA

L'AFANY

LA SETMANA

L'amich Montbar ab l'escusa d'anarren á fora m'ha ficat dintre d'un *atolladero* que no sé com surtirne. Mentres ell s'estarà tranquil, prenent la fresca repantigat sota una figuera contemplant ab la boca oberta las bellasas de nostre mare terra, jo m'estich aquí trencantme la closca, buscant y rebuscant assumptos de que tractar á fi de que los lectors de LA BARRETINA puguin enterarse *cuando menos* de tot alló qu'el meu amich, encarregat d'aquesta secció, ne té la má trencada.

¿Que hi farém? Res: compromisos. Surti 'l que surti allá vaig.

*

No vull parlar de política perque... jo m'entench y hallo sol. Prou vold'ia explicar una infinitat de cosas respecte á lo viatge regi y més encare sobre 'l *fulano* qu'acompanya la familia real pro... com *que las paredes oyen* no m'entench de romansos... Qui tingui feyna que se la fassi.

*

L'*Estella de la Borratxa* en son últim número dedica un afectuós *suelto* á las festas que se celebraren en la plassa nova durant lo día de Sant Roch. Se queixá y ab molta rahó ¡pobreta! de que tot se compongué de funcions religioses. Y es clar, no sé com los senyors encarregats de la festivitats tingueren tant mal gust. ¡Fugin! ¡Fugin! Un altre any modifiquin la major part del programa. No disgustin á l'*Estella* malviatge 'l mon! ¿Ahont s'es vist no haverhi una mica de can-can? ¿Ahont s'es vist en lloch dels clásichs putxinent-lis no contractar á una *estrella* de peteneras d'aquellas d'*olé* y puñalá? ¿No comprenen qu'aixís no arrivarán may al camí de la regeneració? Sort que l'*Estella* 'ls avisa ó sino ¡quina plancha farían l'any que ve!

*

El Eco de las cloacas las empren á tot drap contra 'l públich qu'asisteix á las festas de toros. Tracta de *bárbre* l'espectacle espanyol, diu mil pestes dels ampresaris y toreros, en una paraula, s'ens ha tornat moral. Nosaltres may hem sigut amichs d'aquesta cosa pro sin embargo ens agrada donar á cada hú lo que li correspon. ¿Saben perque se las enfila tant? ¿Saben perque treu á rellehir los drapets al sol? ¿No, vritat? Donchs es molt senzill. Li han negat l'entrada y com qu'es veu qu'ha estudiat molt las fábulas dels autors clásichs segueix aquella tant popular y está dit tot: "Quan la guineu no las pot haber diu que son verdas."

*

Nostre govern persegueix ab molta rigurositat tota classe de jochs que no estiuguin dintre la ley. Pro ha de saber lo senyor Gobernador que á la Barceloneta hi ha un subjecte que se la campa fent una imitació de la lotería nacional. Aixó es: per cinch céntims dona un número, com si diguessim un décim; consistint lo premi en vinticinch pessetas. Ara calculin l'agost qu'es fa ab lo seu modus viverdi. La cantitat de números qu'entran en sort passa de dos mil, que á rahó de cinch centimens cada un puja una barbaritat. ¿Qué tal eh? Sembla mentida que hi hagi cándits que s'hi deixen caure. Mentres la policia perseguirá (ó no perseguirá) los culs de cafés desitjant poguer atrapar *infraganti* alguna banca de monte, nostre fulano ab tota la desfachatez y cara groixuda crida p'els carrers. ¡Apa noyas, no més m'en queda un! ¡Qui no juga per cinch céntims!

MONTFONT.

CRÓNICA HUMORÍSTICA

Jo Boca Ceca versaire
 encar que siga dolent
 sens més títols que 'l que 'm dona
 lo que jo 'm prenc sense dret;
 persona que ha estat á Meca,
 bonich p'í pro calent,
Ordeno y mando; aqueix dia
 qu'es d'Agost lo vintitres,
 que tothom de Catalunya
 sigui guapo, sigui lleig,
 sigui coix ó sigui manco,
 sigui sabí ó be benehit
 obehexi lo que ordeno
 sens mirar si es bo ó dolent.

* *

He sabut que á Barcelona
 vol vení aquell que las dents
 té tant grosses com la barra
 que acredita fa tant temps.
 He sabut que dú un programa
 qu'es un pou de ciencia y lleys
 que per regenerá á Espanya,
 ni d'ncárrech surt tant be.
 He sabut que filosofa
 quan recorda tots aquells
 que l'Espanya governaban
 y qu'avuy la fosa 'ls té
 exclamant ah tó melódich:
*Zirvela pierde er poder
 y es qüestión de aprovecharse
 que pu argc yo quedaré.*
 Sent aixís jo conceptuo
 qu'aquet home de talent
 no ha d'entrar á Barcelona
 com persona. ca barret
 ha d'entrar de la manera
 que 'ls ordena 'l meu poder.
 Considerant que 'n Romero
 es un home conseqüent
 que quan parla dona enveja
 al mateix burro d'Urgell,
 veig necessari que 'l carro,
 de la bassa si pot ser,
 sigui á l'E-tació per rébrel
 y enganxarli incontinent.
 Considerant que 'ls patricis
 admirats del seu saber
 preparin techs y balladas

y altres cosas que jo se,
 no se 'l permeterá que balli
 sinó ab copla de xiulets,
 ni s'permeterá que menji
 més que ufals, palla y demés,
 y com qu'es tant entussiasta
 dels Segadors, cantarem,
 y perque no s'hi acalori
 de cap á mar lo tindreu.
 Considerant que 'l programa
 que ha engiponat va tant bé
 el farém ab ratllas curtas
 pe que 'ls tenors de carrer
 aprofitantne la música
 dels tres ratas, pot ben se
 puguin atacar los nervis
 de qui encar d'orellas sent.
 Considerant que 'n Romero
 vol un partit molt extens
 dem i el partit... de que marchi
 y si pot ser com el vent
 y si ab aixó com podria
 tant quedaba descontent,
 el partirém y pels gosos
 será en vritat un bont tech.
 Y per si com considero
 qu'es un pollo prou fresquet,
 l'entregarem á n'en Planas,
 qu'es currido com cap més
 y com l'un dels ulls es cego
 y l'altre d'enteniment,
 podran flejar las mosetas
 per tení un partit complert.
 Dat en ma casa en un vespre
 qu'es d'Agost lo vintitres,
 esperant que quant ordeno
 farán mos amichs fidels... ..

* *

— Lord Pepino!

— Lord Pastranal

tu per'quí?

— Per'qui jo, yes.

— Y donchs que passa.

— Que 'ls boers

se 'ns rifan de cap á peus.

— Que hi pot averi hagut?

— Cazi

't podria di ignocent.

—No se res de lo que passa.
 —Pues escolta, tinch entés
 qu'aquells bárbaros dels boers
 ens han fet molts presoners.
 —Molts?

—Sols quatre mil.

—*Old rayd*

ja val la pena.

—Ja ho crech.

—Y que diu en Chamberlain?

—En Chamberlain no diu res;
 mes jo soch com els francesos
 que hi fa si es qu'avuy perdém
 prompte será la *revanche*
 y allavoras, creu, ay d'ells!
 Si 'l ministre de colonias
 fos jo, pots tenirho entés
 enviaba las esquadras

á Pretoria y ab un moment
 no quedaba ni una pedra.
 —Pro que dius tres de benéhit
 si á Pretoria no hi ha mar.

—No hi ha mar? Be; no hi fa res.
 Hem de fer com els francesos.
 La *revanche* ab cor valent
 que no quedi d'aquets cafres
 ni 'l recort de qui son ells...

Y jo rich! quantas bravatas!
 la bestia te bonas dents
 mes ha trobat un dentista
 que 'ls caixals á munt l' hi trou
 feu Deu meu! que continui
 que aytal cástich se mereix.

BOCA CMOA.

DE LA RAMBLA AL ASTILLERO

VIATJE CÒMICH, TRÁGICH, MÍMICH, BANYÍSTICH, ILUSORI, CALORÍFICH, ETZ., ETZ.

Personatjes: Jo, un senyor gros y pelut y altres que no parlan.

Lloch: En la Rambla per ara, mes endevant ja's veurá.

Quina hora teniu? Las quatre! Bravo! Encara tinch temps de pendre un bany. A las cinch en punt m'esperan al *bolsin* ¡Nada! nada! Ab lo tranvia aviat si es. ¡Oh! Y aquets eléctrics que van tan depressa! Calla! Ara 'n passa un! (*Llegint la bandereta que porta*) Astillero! Just! Si! Ep! Ep! Fassi 'l favor de parar! (*Ficantse á dins*) Arriba! Trincha! (*Lo tranvia se posa en marxa*). ¡Quanta gent que hi ha! Ni 's pot seure! Quina calor! Tot suho! No pot resistirse! Sort qu'al arribar allí 'm refrescaré una mica.

(*Fent una pausa y dirigintse al conductor*). Si es servit, cobri. (*Prenent el bitllet*) Tantas gracias. Dimoni! Encara puja mes gent, semblarém sardinas. (*A un que hi ha al costat*) Vol fer el favor de no apretar d'aquesta manera! (*Responent á la contesta del transeunt*) ¿Que diu? Que vosté no te culpa? Donchs, la tiendra 'l moro Muza. Vaya un tranquil que deu ser!

Endevant! Un altre pare? Si d'aquesta feta no's fa rich l'inglés ni may! Uf! Uf! M'ofego! Sort que aviat hi serém.

Lo tranvia: Rurrrrrr...

Ola! Ola! Sembla qu'el *cotchero* apreta! Ja era hora! Va com el llamp! (*Lo timbre ¡trincha!*) Malo! Ja hi torném á ser? Ah! Es que baixan. Gracias á Deu qu'anirém una mica mes amples!

Rurrrrrr...!

Ja hi som! *Nunca es tarde cuando llega*. (*Mirant el Rellotje*) Bufa! Ja sou aprop de dos quarts! Sort que jo no soch d'aquells qu'ho aprofitan.

(Anant directament al Astillero y dirigintse al despatx) Un bany ab roba. Tornim el cambi. Molt be. Cap a l'aygua falta gent.

(Gran pausa: lo nostre porsona je se despulla en menos de dos segons y 's presenta a la platja vestit ab el trajo qu exigeix la rigurosa etiqueta banyistica).

Xip! Xap! Qu'es aixó? Ah! Dos que s'han tirat de la palanca. Per poch m'esquitjan. (Mirant al foro) Sembla que fa bona mar avuy.

Fora! Fora! No hi pensém mes. ¡Pecho al agua! (Dintre l'aygua) Aja ja! Sembla qu'un respira! Si sapigués de nadar disfrutaria de debó. Ep, joven, agafis a la corda ó sino caurá! Las onadas tenen molta forsa. Una vegada jo tot distret...

(Fa la descripció d una aventura seva y en aquest moment se veu desllisar per l'escala que va a la platja un senyor gros y més pelut qu en Rhama-Shama, salvatge-burot qu anys atrás ensenyavan a la plassa de Catalunya).

(Continuant la conversa). Si senyor, si, ja li dich qu aquell dia vaig neixer; si no es el barquillero qu'em va agafa p'el coll...

(Lo senyor que baixaba de l'escala al sentir la veu fa lo ulls grossos).

Cregui que ja 'm creya a fer malvas. Vaig beure més aygua que no cap dintre d'un cossi.

(Lo senyor pelut adonantse del qu'está parlant y fent un bot vers a ell).

—Pullo! Grauja! No t'escapas! Per fi t'atrapo!

—Recristo! El meu sastre! Camas ajudeume! Pobre de mí si m'atrapa los pantalons que li dech...!

(Crits, gran moviment; dos municipals (ja 's raro) entran a dintre y... cau lo teló).

FI DEL PRIMER ACTE

NOTA DEL AUTOR: L'obra consta de dinou actes y doscents quadros pro com que considero que seria massa llarch deixo la continuació per un altre dia... (si m'en recordo.)

MULRY KA-FA-BE-TUM.

A UNA ESTANQUERA

Jo no sé com te vaig veure,
jo no sé qu'hem va passar,
sols recordo qu'era un dia
per cert per mí molt fatal,
qu'al taulell t'estabas nena
riallera y maca com may.
Los meus ulls van cautivarne
dins de mí un amor tant grant
qu'el teu fluído magnétich
va fer qu'entrés a l'estanch.
Quan et tenia a la vora
lo meu cor feya un trich-trach
com 'ls rellotjes d'en Trilla
(s'entent, si no están parats.)
Vaig comprarte dos cigarros
dels qu'are valen mitj ral,
vaig darte un duro y 'l cambi
molt garbosa 'm vas tornar.
Prou te miraba ab deliri
mes tu, ¡ay! ni 'n vas fer cas.
Surto a fora, encench un puro
més que may ilussionat
y 'l grandíssim no 'm tiraba
com si 's burlés de mí, igual.

Vaig llensarlo plé de rabia,
provo l'altre y al instant
que l'encenia, reparo
qu'estaba tot foradat.
¡Vaya uns puros estanquera
tenias a n'el calaix...!
¡Qu'en farias de negocis
si tothom estés badant!
després vaig mirarme 'l cambi
y per desgracia fatal
trovo dos pessetas falsas
que tu ingrata 'm vas donar.
¡S'ha vist una sort més negra!
Pobre de mí, no sé pas
si es que portaba aquell dia
los calsotets cap girats.
¡May més m'enamoro! Tu
las ganas m'has fet passar:
mes no pensis que t'en surtis
tant bé com te creus. ¡ja ho saps!
La venjansa ja tinch feta
y encare hi surto guanyant.
puig el duro... ¿t'en recordas?
com ton cor... també era fals.

B. M. FONT.

CARINYOS BESTIALS

Quin gatet mes maco!
quin gatet mes mono!
que té donya Tecla,
la del pis segon
De nom se diu *moro*,
te 'l cap blanch v negre
y uns ulls que li brillan
com d'un oli fosch.

Qu'es lo rey pot dirse
de tota l'escala,
tothom l'amanyega,
fins li fan petons.
¡Es lo Rey de casa!
las vehinas dihuen,
y donya Tecleta
¡no 'n te poch de goig!

Salta, corre, juga,
brinca á totas horas,
va d una finestra
á l'altre ab un bot.
Moro, vina, vina...!
Vina aquí ninetas...!
May paran de ferli
festetas y jochs.

Quin gatet mes maco!
quin gatet mes mono!
que te donya Tecla,
la del pis segon.
Mes si jo l'atrapo,
si puch agafarlo,
ja pot prepararse.
¡Qu'en durá de drop!

Fa días qu'el busco,
d'ell vaig á la zaga,
pro per mes que fassi
may el trovo en lloch.
Sembla que s'en burri,
que de mi s'en rigui,
m'agradan las bestias
pero aquesta no.

¿Perqué vuy pegarli,
pobre bestiola,
sent un gat tan maco
preguntas lector?
Perque quant s'em fica
dintre casa meva
s'em deixó y 'm posa
de delló 'ls recona!!

PAU ROSÉS

À LA VORA DEL FOCH

El marquès de P... hom bastant curt, estava cremant una porció de cartas quant se l'hi acostá 'l criat y mitj vergonyós diu:

— Senyor marquès: ¿Voldria fer lo favor de no cremar totas aquestas cartas?

— ¿Perqué?

— Perque si m'en dava unas cuantas las enviaría á la meva mare que tant me vá recomanó que n hi enviés alguna com fan tots els altres que serveixen.

El marquès n apartá sis y las hi entregá dihentli:

— Te; pro després d haverlas enviat á ta mare, tórnamelas que las vull cremá perque ningú s'enteri de lo que dihuen.

Frente d'un surtidor se trobavan dos amichs contemplant una bonica figura de Neptuno, representat tal com el pinta la mitología y dret sobre una carrossa arrastrada per dos bestias marinas quan un dels dos, volguentse passar de sabut, diu:

— Hermosa figura... Aquí tens á Jonás sortint de dins la ballena.

— No home; per Deu! Si aquet es Neptuno, el rey dels mars.

— Ah! tens rahó... Jonás ó Neptuno es igual; noy en qüestió de *profetas* no m'hi faig fort.

—Home, m'haurías de deixar quatre duros.

—Noy m'es impossible, no'n porto mes que dos.

—No hi fa res, dom aquets; pro que consti que m'en quedas á deura dos.

Recordo qu'un día, un estudiant fou preguntat per lo catedràtich; aquell digué, ab prou feynas, la traducció d'el *Arte opético*.

Lo catedràtich digué; ¿dónde están los términos?

Y l'estudiant respongué:—En lo diccionari.

Frente 'l jutje de pau se queixava una dona de que 'l seu marit l'hi pegava.

—Y q'ina rahó escull per pegarvos?—pregunta 'l jutje.

—No n'escull cap de *rahó*; lo qu'escull es una vara, la més groixuda que troba.

—A un pagés li digué, ¿perqué no us posehu lo vestit de festa? ¿no veyeu qu'hem d'anar á Barcelona?

—Ya ho veig ya...

—¡¡¡Y donchs!!! ¿Perqué no hus lo poseu?

—Ja 'l porto.

—¿Donchs en los días de feyna devehu anar com ara?

—Porto 'l mateix.

COSAS DEL MON

—¿Vol dirme lo qu'es Moral?

—No hi tinch cap inconvenient, la Moral es l'element de la pau y ordre social.

—¿Hont reyna?

—¿No ho endevina?

Se trova en l'època actual reynant á Orange, al Transwal, á Filipinas y á Xina.

BALTASAR FARROSA.

FORÇA DEL EXEMPLE

(DE SALAZAR)

Puig no ignoras que del Rey sempre 'l reyne se formá. al exemple: si es guerrer, tot es gloria y triunfá; si es docto, tot estudiar; si es dolent, vicis y penas y si es bó, tot llealtat.

Traducció de

J. COSTA DEU.

DE TOT ARREU

Havent rebut d'alguns compradors varias queixas per no haver pogut obtenir lo regalo fet per LA BARRETINA de «Lo gos de presa», hem decidit qu'aquesta y la vinenta setmana, ab las mateixas condicions, puguin obtenir dit saynete dirigintse á qualsevol de nostres corresponsals.

Tenim en preparació pera publicar en la mateixa forma lo preciós quadret en un acte «Lo castell encantat» degut á la ploma del notable escriptor don Joan Bta. Lleonart.

De fora

Lo dia 15, ó sia la festa major de Manlleu, la secció dramática de la Joventut Católica, posá per primera vegada en escena la última producció del intel·ligent degá dels autors de la escena católica D. Joaquím Albanell que porta per títol «La gent de Montanya», la que fou executada admirablement per los joves Crespi, Contijoch, Freixas, Rovira, Soldevila, Arqués y Solá, recullint molts aplausos y felicitacions los joves Crespi, Arqués y Freixas en los respectius papers de Bernat, Ramón y Miquel. Doná gust al selecte públich lo sexteto que tocava als intermedis de la funció y que acabá de dar realce á la funció fou que entre 'ls aplausos del numerosíssim públich sortí á la escena l'autor que 's trobava al local en obsequi á la Societat.

Finalisá la funció ab la xistosa pessa titolada «La Mágica negra» en la que 'l públich 's divertí moltíssim, pues continuament rigué, executantla ab tota propietat los aficionats, distingintse los joves Arqués y Freixas en los papers de Pepito y Perruca; en sí, lo públich sortí del tot satisfet.

La concurrencia extraordinaria.

PASSA TEMPS

ENDEVINALLAS

(DEL CASTELLÁ)

Lo sol me donguí la vida
y el sol me vol acabar,
faig á la gent assombrar.
Vaig neixe en l'aygua florida
y al ayre vaig á parar.

Soch lleugera com lo vent,
pero com ferro d'espull,
camino sobre element,
ayre y aygua es mon sustent,
de menjá en tinch y no'n vull.

Traducció de

ATSOC.

Endevinalla: *La camama d'en Calsas.*

Tarjeta

Rita Lenabar

Formar ab aquestas lletas degudament combinadas lo nom d'un senmanari humorístich — JOAN ABRAS.

Soluciones á lo insertat en el número 27

Rombo: F
                                 LL U M
                                 F U S E L L
                                 M E L
                                 LL

SERVEYS DE LA COMPANYÍA TRASATLÁNTICA DE BARCELONA

Duas expedicions mensuals á Cuba y Méxich, una del Nort y altra del Mediterrani.—Una expedició mensual á Centre América.—Una expedició mensual á Rio de la Plata.—Una expedició mensual al Brasil arribant fins al Pacífich.—Tretze expedicions anyals á Filipinas.—Una expedició mensual á Canarias.—Sis expedicions anyals á Fernando Poó. — 156 expedicions anyals entre Cádiz y Tánger, arribant fins á Algeciras y Gibraltar.—Las fechas y escalas s'anunciarán oportunament.

Pera més informes, acudeixi's als Agents de la Companyia.

Francisco Bertrán, impresor, Casanova, 13; Barcelona.